

Kedves Testvérek!

Itt állunk a Nagyhét kapujában és várjuk azokat a rendelkezéseket, amelyek alapján a liturgikus életünket szervezhetjük.

Püspökeink különböző módon rendelkeztek. A tavalyi év tapasztalatai alapján rendelkezésre áll a Nagyheti rend A vagy B verziója. Időben jelzek és kérem részvételeket.

Néhányan a testvérek közül különféle javaslatokkal kerestek meg, különösen a Szentségimádást illetően. Úgy gondolom, hogy itt az ideje, hogy erre egy nagyobb reflexióval válaszoljak.

Az Eucharisztia életünkben:

2018. nyarától vagyok Veletek. Örömmel konstatáltam a plébániai élet gazdagságát, de egy év kellett, míg átláttam a teljes portfóliót. 2019. júniusában megkezdődött az építkezés és 2021. februárjában beütött a pandémia. Azóta egy rövid lélegzetvételt nem számítva, korlátok között élünk.

Az istentiszteleti rend a templomban azt jelenti, hogy rendje van a liturgiának-, ez a szentmisét és a szentségkiszolgáltatást jelenti -, rendje van az egyházi szokások alapján a paraliturgiáknak / közös rózsafüzér, litániák, keresztutak /. Ebbe a körbe tartozik az ünnepélyes Szentségimádás is, amelynek nyitányát és zárását az egyház szabályozta. Ez igazából magánima, amely természetesen Szentórával is kiegészíthető. A Szentségimádást ne kössük össze más paraliturgiákkal.

Jézus Krisztus a szentmisét rendelte el, ahol megjelenítjük a keresztdozatot, meghallgatjuk Isten élő szavát és részesülhetünk a szentáldozás révén a lakomában. Katolikus embernek az Úr napjának ez a hivatalos és előírt megszentelése. Plébániánkon békeidőben csecsemőtől aggastyánig vásár- és ünnepnapokon a három alkalommal 500-550 ünnepelnek együtt. Ez 7-8%-a a becsült katolikusoknak. Nagy ünnepeken a részvétel akár 15%-ra is felmegy. Hétköznapokon a reggeli szentmiséken 5-15 fő között mozog a létszám. Az esti szentmisék látogatottsága 15-30 fő. Felhívom a figyelmet arra, hogy hétköznap is lehet szentmisére járni, mert az Úr imádásának ez a legekleatásabb formája. Természetesen ezt a hétköznapok elfoglaltságai nem mindig teszik lehetővé, de időről-időre célszerű átgondolni, hogy kampány nélkül is mire lehet ráérni.

Az eucharisztikus tisztelet másik formája a Szentségimádás. A keleti keresztények nem ismerik, a nyugatiaknál a XII. századtól jelenik meg. Az Úrfelmutatás is ekkor válik a szentmisékben gyakorlattá. Az motiválta, hogy lássuk a kenyeret, az ostyát, mert így könnyebb azonosulnunk vele. Alakultak olyan formációk is, hogy a miséző pap feje fölött ki volt téve az Oltáriszentség, ezt Szentséges misének hívták. Magyarországon kialakult a Szentsír szokása. Ez sok helyen nem ismert. Itt is a kitett Oltáriszentség lett a gyakorlat. A zsinat liturgikus reformja ezeket eltörölte.

Imrére kerülve szembesültem a hétfői egésznapos Szentségimádással. A nap folyamán többször is átmentem rövid imádságra a templomba és tapasztaltam, hogy az őrzés megszervezett, de a templom üres. Egy hónap után kértem az öröket-, kik a Rózsafüzér-társulat tagjai voltak -, hogy strigulázzák az érdeklődést. Minimális számok jöttek ki, és volt, hogy az ör is hátul barátnőjével beszélgetett. Összehívtam a felelősöket és kértem, hogy gondoljuk át, szűkítsük az idősavot, hátha koncentráltabb lesz a látogatottság. Végül nem én állítottam le, de belátták, hogy ennek így nincs sok értelme.

Egy nyitott templomba bármikor betérhetünk adorálni, mert az Úr ott van a tabernákulumban. A kitett Oltáriszentségnek rangja és méltósága kell, hogy legyen.

10 évet szolgáltam az Örökimádás templomban, ahol a reggeli 4 szentmise után minden nap ünnepélyesen kítettük az Oltáriszentséget az esti szentmiséig. A szentmise előtt ünnepélyesen

helyeztük vissza a tabernákulumba. Szentórákat szerveztünk, biztosítottuk jámbor csoportok imaóráit és egyéni adorációra is bárki betérhetett. Templomunkat a századfordulón erre a célra építették úgy, hogy egy apácaközösséget telepítettek mellé, akik kettesével állandóan adoráltak. A komcsik ezt betiltották, de a templom papjai és odajáró hívek továbbvitték a hagyományt.

Érkezésemkor a péntek esti misét követően egy karizmatikus alapú csoport dicsőítéseket szervezett. Sajnos az emberi feszültségek a kezdeményezést szétverték. Ebből alakult később ki a mind a mai napig tartó péntek esti Szentségimádás gyakorlata. Az idősebbek busza 7-kor elment, ők hazamentek, és nemigen akadt más, aki továbbvitte volna.

Linka Gabi és Kálmán a NEK-re készülve lelkes magánkezdeményezésként Szentségimádást indítottak esténként. Meghirdettük a templomban, de alig volt csatlakozási kedv.

Első vasárnaponként a Rózsafűzér után a szentmise kezdetéig ünnepélyes Szentségimádást tartunk, amit hirdetünk is általában, a résztvevők a rózsafűzért imádkozó néhány asszony. Első csütörtökönként a reggeli liturgia után páran Szentségimádást tartanak.

Évente kétszer az egyházmegyei forgó szerint mi is meghirdetjük a szentségimádási alkalmat. Általában a hétköznapi hűségesekre számíthatunk.

Az Eucharisztia tiszteletének harmadik módja a körmenet. Esetünkben ez a húsvéti Vigiliához és az Úrnapi körmenethez kötődik.

A tisztelet negyedik módja az Eucharisztikus kongresszus, amelynek a körülmények dacára idén mi adunk otthont.

Istennek hála az utóbbi időben sok helyen „divatba jött” a Szentségimádás. Valljuk be, hogy sokszor az egyéni imaélet hiányosságainak pótlására szolgál ez a forma. Az elmélkedést megtanulók jól tudják használni a lehetőséget és az Úr előtt merendőknek is jót tesz. Én személy szerint mindezt értékelve a hétköznapi szentmisék látogatását tartanám igazán célszerűnek. A templomlátogatás adorációs szokásának újraindulása komoly eredmény lehetne. Gyermek- és ifjúkorom idején ez hozzátartozott a normális lelkiességhez.

Felnőtt csoportjaink tudatosabb együttműködésére beindítottuk a képviselők fórumát. Az első találkozás témája a közösségek imaélete volt. A céltudatosság tekintetében elég nagy bizonytalanságot tapasztaltam. A második megosztás témája: a közösség hogyan figyel a kinyilatkoztatásra és az egyház tanítására. A harmadik találkozást már nem tudtuk megtartani, de ezért javasoltam, hogy évente 3-4-szer hozzuk létre minden csoport minden tagjával az Agóra találkozót. Nem véletlenül tartottam már az első ősszel hétfő esténként 8 alkalommal felnőtt katekézist, a liturgia megértése és gyakorlása témában.

Igazi kincs Gábor atya a nehéz helyzetben, aki kezdeményezéseivel a lelki-és imaélet gyakorlatát tanítja.

Testvéreim! Biztos, hogy a pandémia lefutásával újra kell fogalmaznunk a prioritásokat. Ezek:

- a liturgikus és közösségi imaélet,
- a kisközösségek szerepe és bővülése,
- a különféle szolgálatok rendje - liturgia, karitás, hitoktatás, ifjúságnevelés, média
- az ünnepek gyakorlata,
- a szabadidős programok - tábor, kirándulás, kultúra, stb.,

Köszönöm, ha átgondoljátok a fentieket és várjuk bizalommal a helyzet rendeződését!
Testvéretek Krisztusban:

Miklós atya

